

the audiophile weekend warrior

No ads, no BS. Just straight-up reviews, tips and musings from another nutty audiophile.

[Review: Legacy i·V2 Class D Stereo Amplifier](#)

[Recenzia: Legacy i·V2 Stereo zosilňovač triedy D](#)

Uverejnené vo štvrtok 5. augusta 2021 od [miv-taww](#)

Hodnotenie TAWW **5/5**

Výkon triedy D od špičky k päte, s dokonalosťou triedy A

PLUSY: Neexistujúci šum a skreslenie; elektrónková čistota stredného pásma; plná tonálna rovnováha s hviezdnyimi basmi; prísun energie a dynamiky bez námahy; vysoká presnosť zhora nadol celým pásmom.

MÍNUSY: Ešte stále nedosahuje úroveň absolútnej Top triedy- HighEnd v nízkoúrovňovom rozlíšení a dynamickej živosti; mierne mechanické bzučanie; repro konektory by mohli byť krajšie.

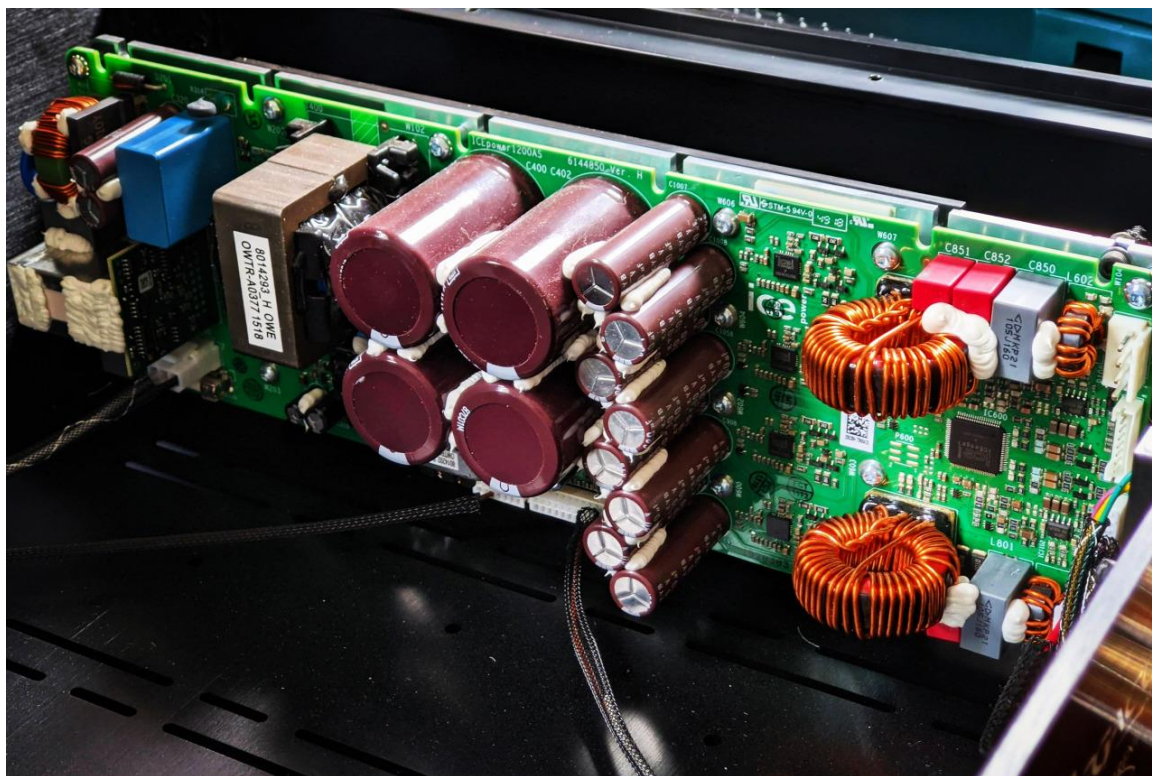
Zosilňovače triedy D (aka prepínacie) sú na trhu už desaťročia, ale na audiofilskú scénu sa začali objavovať začiatkom roku 2000. Moje prvé skúsenosti v tom čase boli prinajmenšom zmiešané. PS Audio HCA-2, ktoré mi poslali na kontrolu, vybuchlo výstupný stupeň, keď som ho zapol. (Pri spätnom pohľade môže byť vínnikom moje nastavenie subwoofera.) Napísal som recenziu pôvodného integrovaného zosilňovača NuForce, ktorý sa napriek istému zvukovému príslubiu cítil, ako nedokončený výrobok. Batériový zosilňovač Sonic Impact „Class

Tá za 30 dolárov sa stal senzáciou za rozpočet a očaril aj niektorých milovníkov elektrónok SET, ale jeho kúzlo rýchlo vypchalo, ak ste od neho požadovali viac, ako pár wattov. (Kúzlo sa minulo aj jeho výrobcovi čipov Tripath, ktorý skrachoval.) A potom tu bol modul Bang & Olufsen ICEPower prvej generácie, zabalené vo vnútri integrovaného zosilňovača od špičkovej značky. Znelo to dosť zle – suché, zrnité, bez života. Nakoľko to bolo spôsobené modulom ICEPower v porovnaní so zvyškom zosilňovača, nie je možné povedať, ale nebol to priaznivý úvod do technológie. Vzhľadom na túto pestrú minulosť nie je divu, že trieda D bojuje s povestou zvukovej priemernosti s audiofilmi. Nové technológie však rýchlo napredujú a zvyšujúci sa počet nadšených recenzií na najnovšie a najlepšie produkty od spoločností Hypex, Pascal, ICEPower a ďalších ma premýšľal... dokázala to trieda D konečne zvukovo?

Môj doterajší čas s ICEPower-based [Legacy i.V2](#) (4 785 USD) bolo celkom presvedčivé *Áno*.

Popis

Nebudem zachádzať do celej histórie a technických detailov technológie ICEpower – na to vám odporúčam tento výborný [článok audioXpress](#). Za zmienku stojí, že ICEPower sa po tom, ako začala ako nezávislá dcérska spoločnosť Bang & Olufsen, v roku 2016 rozdelila na svoj vlastný subjekt. Čip radiča ICEedge, ktorý je srdcom modulov 1200AS zosilňovača Legacy, sa vyvíjal 7 rokov a predstavuje najnovšia a najväčšia iterácia proprietárnej technológie ICEpower. Dokáže dodávať výkon od 50 do 7 000 wattov a na rozdiel od niektorých predchádzajúcich zosilňovačov triedy D, ktoré som skúšal, má rad sofistikovaných ovládacích a ochranných funkcií, ktoré zaisťujú hladkú a nepriestrelnú prevádzku. Počas mnohých mesiacov som spolužitie so zosilňovačom zažil bez akýchkoľvek kopancov, zádrhelov, či známkov pochybenia, alebo akýchkoľvek drobných nepríjemností.

Kilowatt čistej energie z tejto jednej dosky!

i.V2 má implementované moduly ICEedge 1200AS tak, ako sú, bez akýchkoľvek obvodových prispôbení. (Všimnite si, že toto je výkonnejší mono modul 1200AS, nie lacnejší stereo modul 1200AS2, ktorý je oveľa bežnejší.) Niektoré iné značky pridávajú svoj vlastný vstupný stupeň, ale šéf Legacy Bill Dudleston sa rozhodol ponechať jednoducho pôvodný modul. Možno sa čudujete, prečo si potom nemôžem kúpiť tieto moduly sám, dať ich do čínskej škatule z eBay, ušetriť tisíce dolárov a zavolať „Hotovo“? Jednoduchá odpoveď je, že ICEPower ich predáva iba výrobcovi pôvodných produktov a zakazuje priamy predaj koncovým spotrebiteľom.

Ale pán Dudleston tiež spomenul, ako oblasť špeciálnej starostlivosti o perifériu a uzemnenie modulov, pričom povedal, že boli schopní dosiahnuť zníženie o niekoľko dB z pôvodného hluku, prostredníctvom starostlivého experimentovania. Na tejto kvalitatívnej a výkonovej úrovni záleží na každej maličkosti.

Keď už hovoríme o šasi zosilňovača, i-V2 má extrémne pevné celohliníkové šasi s ozdobným lemom z ružového zlata a dostatok vetracích otvorov okolo výkonových modulov. Amp je uspokojujúco mohutný s hmotnosťou 30 libier/13,6 kg, takže by ste okamžite nehádali, že ide o zosilňovač triedy D, keby nebolo 610 W nepretržitého (1000 W špičkového) výkonu. Všade je nulová flexia a aj keď netuším, aké citlivé sú moduly na vibrácie, klopanie na šasi dáva uspokojivo tupú odozvu - oveľa lepšie ako čokoľvek, čo by ste dostali na eBay, alebo od predajcov ICEPower s nižšími cenami. Na prednej strane je ručičkový merač, ale toto nie je ani merač výkonu, ako na McIntosh, ani merač špičiek, ako na Pass Labs, ale meranie dostupného napätia striedavého prúdu. Na zadnom paneli je malý knoflík- potenciometer, ktorý ho vycentruje, a po kalibrácii zostane počas prevádzky nehybný. Nie som si celkom istý účelom možnosti monitorovať, či vaše elektrické vedenie neklesá pri výkone nad 1200 wattov, ktoré je i-V2 schopný dodať. Celkový vzhľad je pekne urobený, aj keď je to pravdepodobne vec vkusu, ... moja manželka nie tak láskavo prezývala zosilňovač „JARVIS“ [sic], pretože trojuholníkový meter jej pripomínal žltý kameň na čele Visiona, JARVISovho stelesnenia superhrdinu vo filme Avengers. Podľa dnešnej módy je vypínač napájania / pohotovostného režimu umiestnený pod predným panelom. Na zadnom paneli pri vstupe zásuvky striedavého prúdu je ďalší vypínač. K dispozícii je jeden pár štandardných izolovaných reproduktorových konektorov, spolu so symetrickými XLR a nesymetrickými RCA vstupmi L a R. V tejto cenovej hladine by sa mi páčili krajšie konektory, napr. Furutech, alebo WBT Nextgen. Nie že by s týmito inštalovanými bolo niečo zlé a možno boli tieto konektory potrebné na splnenie špecifikácie extrémne vysokého výkonu, ale v porovnaní s teraz všadeprítomnými WBT sú rozhodne jednoduché a menej sofistikované. Balík dopĺňa 12V spúšťač vstup.

Neviete sa nabažiť ružového zlata? i-V2 naplní vašu potrebu.

Zapojenie do audio zostavy

Zosilňovač som testoval v dvoch veľmi odlišných systémoch: hlavné referenčné zariadenie pozostávajúce z PS Audio DirectStream DAC (6 000 \$), predzosilňovača Gryphon Essence (17 000 \$) a reproduktorov Audiovector SR 6 Avantgarde Aretté (25 000 \$);

a druhý systém s RME ADI-2 DAC (1 200 USD), predzosilňovačom Pass Labs XP10 (5 000 USD) a Silverline Prelude Plus (2 000 USD).

Ako si viete predstaviť, skutočne kritické počúvanie bolo vykonané s referenčným zariadením, ale druhá zostava pomohla definovať, ako Legacy fungovalo v lacnejšom systéme.

Interconnect káble sú mojou obvyklou zmesou Audience Au24 SX a DH Labs Air Matrix; reproduktorové káble boli Audience Au24 SX alebo Furutech DSS-4.1. Predpokladal som, že vo veľkej zostave bude Furutech vynikajúci; v menšom systéme som použil Audience. Použil som iba symetrické XLR vstupy zosilňovača, takže ak sa vaše výsledky líšia od mojich a používate nesymetrické RCA, môže to byť faktor zmeny.

i·V2 je trochu citlivý na výber napájacieho kábla. Hovorím „trochu“, pretože predpokladám určite to nebude znieť nedostatočne, alebo zle s menovaným káblom, vrátane toho sériového, ale nuansy jeho prezentácie sa môžu zmeniť - basovú odozvu, priestorovú perspektívu, rozlíšenie a šírku výškového pásma, pomery zvukovej scény, ako najvýraznejšie aspekty.

Väčšinu času som bol, pravdaže, lenivý a bez ďalšieho rozmýšľania som používal spoľahlivý Audience powerChord SEi. Jedného dňa som konečne vymenil jeden z @mgd-taww zákazkové káble a zistil, že je to pekný rozdiel, čo si vyžaduje ďalšie majstrovanie a ladenie. Zistil som, že inak superlatívny Furutech DPS-4.1 nie je skvelá kombinácia - priniesol veľa detailov a obrovskú zvukovú scénu, no znelo to trochu tónovo prádne a stratilo časť príjemnej hladkosti i·V2. Audience Forte F3 (momentálne 149 dolárov) bolo veľkým prekvapením – vlastne som mu dal prednosť pred drahším power Chordom. Audience mi láskavo poskytlo sadu káblov Forte F3 pred niekoľkými rokmi, keď debutovali, ale veľa som o nich nehovoril, pretože som ich nemal zapojené v mojom systéme. V niektorých parametroch bol Forte ľahší, vzdušnejší, no v porovnaní s veľkým bratom power Chord SEi mu chýbala určitá váha v spodných registroch a transparentnosť. Ale s i·V2 bol s Forte prekvapivo ešte lepšie vyvážený a sústredený, ako powerChord. S prítomnejším stredovým pásmom, väčším punch/ úderom na stredobasoch a trochu viac ataku a vzduchu na hornom konci. Niektoré systémy a uši môžu stále preferovať uvoľnenejšiu perspektívu a hodvábnejší horný koniec power Chordu, ale naozaj sa mi páčilo, to čo urobil Forte. Za takú rozumnú cenu, je to jednoduchý upgrade oproti pribalenému káblu.

Priame pripojenie z RME DAC fungovalo, ale predzosilňovač bol oveľa vhodnejší.

Krátko o predzosilňovačoch: Potrebujete jeden s týmto zosilňovačom. RME DAC neznel príliš dobre pri priamom riadení i·V2. Ten veľmi ťažil z kombinácie s preamp Pass Labs XP10.

Prechod na predzosilňovač Gryphon Essence bol ešte lepší a i·V2 mal viac než dostatočne rozlíšenie na to, aby odhalil podstatnú výhodu Gryphonu v hudobnom rozlíšení a šírke frekvenčného pásma, aj v extrémoch na jeho oboch koncoch oproti Pass Labs. Ako už bolo spomenuté, mnohí dodávatelia modulov zosilňovačov triedy D dodávajú zvuku svoju vlastnú chuť s dodatočným vstupným stupňom (napr. PS Audio pridáva elektrónkový vstupný buffer do Stellar M1200) aj to je jeden zaujímavý spôsob cesty, ale moja preferencia by pravdepodobne bola nezostať s vanilkovým, ale neutrálnejším modulom ICEdge i·V2 a potom doladiť systém pomocou vhodného predzosilňovača.

Ďalší postreh pri nastavení: áno, trieda D beží extrémne chladne a bez tepelných stát, v porovnaní s tradičnými zosilňovačmi, ale stále predsa generujú nejaké teplo a bol som trochu prekvapený, že i·V2 vždy bežal mierne teplý na dotyk, podobne ako Bryston 4B Cubed. A veru, nameral som asi 58 W príkonu pri voľnobehu bez signálu – prakticky identický s Brystonom triedy AB, alebo integrovaným Ayre AX7e. Veľký rozdiel je v tom, že i·V2 potom odovzdá veľkú väčšinu svojho hudobného výkonu do reproduktorov a nie do chladičov a teplota stúpala len veľmi málo aj počas náročných počúvaní. Nikdy sa nerozpáli, ale odporúčanie je, nevkladajte ho do uzavretej skrinky - ako vždy je stále potrebné vetranie. Ak plánujete ponechať zosilňovač v pohotovostnom režime, buďte si istí, že spotrebuje len približne 0,3 W a zvuk je dodávaný takmer okamžite po zapnutí.

Prial by som si, aby boli reproduktorové konektory krajšie...

Nakoniec, zatiaľ čo je zosilňovač úplne tichý cez reproduktory Audiovector s účinnosťou 92,5 dB, všimol som si mierne bzučanie zo samotných modulov zosilňovača. Z miesta počúvania to naozaj nebolo počuť, no pri stojane s aparátúrou to bolo mierne počuť. Je to porovnateľné s miernym bzučaním z toroidného transformátora, ktorý sa sýti malým jednosmerným prúdom na elektrickom vedení, ale nie som si istý, či je to príčina, v porovnaní s určitým vlastným šumom zo spínacieho zdroja ICEPower. Žiadny z mojich ostatných komponentov momentálne nemá tento problém, aj keď spravodlivo povedané, transformátory výnimočnej kvality Gryphons, ktoré sú plne zaliate a uzavreté, nastavujú meradlo pre mechanickú tichosť. Nie je to zásadný problém, uvádzam to len pre úplnosť.

Zvuk

Pri spätnom pohľade na moje poznámky z počúvania z prvých pár stoviek hodín používania i.V2 v mojom systéme bolo zjavné, že skutočne potrebujem dať zosilňovaču viac času na to, aby sa dostatočne zahorel. Mal som to predpokladať, pretože moje skúsenosti so zvukom prevodníkov využívajúcich vysokorychlostné spínacie obvody, ako sú DAC a zosilňovače triedy D, to trvá *veľmi* dlho, kým sa zahoria. DirectStream DAC potreboval aspoň 500 hodín, aby znel čo najlepšie, a napriek tomu, že Legacy zosilňovač bol zapojený do 4-ohmovej slepej záťaže desiatky hodín s mojím zoznamom skladieb, trvalo ešte niekoľko stoviek, kým Legacy začal hrať naplno v referenčnom systéme. Druhý systém je zhovievavejší. Aj menej zahorený i.V2 znel dobre, ale aj tak som čakal, aby som sa uistil, že zosilňovaču dám dostatočne veľa hodín, kým vynesiem rozsudok.

Akonáhle bolo zahorenie dostatočné, dojmy z počúvania boli konzistentné a celkovo veľmi pôsobivé. Medzi závideniahodnejšie charakteristiky Legacy patrí super nízke skreslenie; mŕtve ticho; skvelá basová odozva; zdanlivo nekonečná energia na výstupe; hladká tonalita bez viditeľného tonálneho zafarbenia; prekvapivo hodvábné výšky a plné stredné basy; a uvoľnená, príjemne otvorená perspektíva, ktorá je o niečo menej bezprostredná, ako moje zosilňovače triedy A, ale stále vŕahuje a zapája do deja hudby. Poďme sa ponoriť do...

Hlavy proti sebe s mocnou Gryphon Essence

Legacy mi pripadalo o niečo jemnejšie, ako môj referenčný Gryphon Essence, aspoň s reproduktormi Audiovector. Váham, či povedať, že Legacy je „teplejšie“ alebo Gryphon je „svetlejší“. Legacy spolu s Gryphonom, alebo [Brystonom 4B Cubed](#), majú menej výrazné, neutrálnejšie tónové zafarbenie, v porovnaní napríklad s Pass XA30.5 (výrazne, ale nie prehnane teplým), Valvet A4 Mk.II (viac vpredu v hornom strednom pásme), alebo Ayre. AX7e (chrumkavejšia a ľahšia). Horné frekvencie boli u Legacy o niečo menej výrazné, ako u Gryphonu, aj keď by som Gryphon nikdy nenazval jasným, alebo presvetleným. Vo zvukovej kulise i.V2 je len o niečo menej vzduchu a nástroje so silnou vysokofrekvenčnou energiou, ako trúbka Donalda Byrda v „Čarodejníctve“ (*Byrd in Hand*, [Qobuz 16/44](#)) sa cítila mierne obmedzene v porovnaní s ultra otvoreným Gryphonom. Môže to mať viac spoločného s prístupom zosilňovačov k harmonickým, než s ich vlastným jasom, ku ktorému sa dostanem neskôr.

Stredné pásmo je hladké a vyvážené, s čistotou, ktorá je o celý krok nad mojou posluchovou spomienkou na Pass a Bryston. Rovnako, ako v prípade výšok, i.V2 dáva má *pocit* tepla a hodvábnosti, nie pre to, čo pridáva k signálu, ale pre to, čo nepridáva. Je tak výnimočne bez akéhokoľvek počuteľného skreslenia a zafarbenia, že dokonca aj krásny Velvet znel v porovnaní s tým trochu zrnito a hrubo. Vzhľadom na to, že som Velvet chválil za jeho puritánsky čisté stredné pásmo, aj v porovnaní s Bryston 4B3, ktorý sa mi tiež páčil aj pre jeho kvalitu stredov a to je čo povedať.

Zosilňovače triedy D majú zvyčajne skvelé basy a Legacy tu nesklamalo. Už v začiatkoch v recenzovanom období ľahko prekonal Gryphon v hmotnosti a razancii, vďaka čomu Gryphon znel mierne chudokrvne v skladbách, ako Billie Eilish „Všetky dobré dievčatá idú do pekla“ ([Qobuz 24/44](#)). Bol tiež neutrálnejší a kontrolovanejší, ako Pass, pričom mal ešte väčší punch / údernosť. Gryphon má stále väčšiu textúru, hĺbku a hudobné rozlíšenie s mojimi reproduktormi a nedávno opäť prevzal vedenie v celkovej basovej odozve z dôvodov, ktoré sa stále snažím pochopiť. Buď sa Gryphon konečne úplne zahorel vo svojej obrovskej zásobe napájacích kondenzátorov, alebo ho uprednostnili vylepšenia iných aspektov systému (napr. 20A sieťové káble). Vzhľadom na to, že mnohí milujú basový výkon Pass Labs a Gryphon je v tomto ohľade považovaný za svetovú triedu, Legacy musí byť považovaný za vynikajúci, so silou a prepracovanosťou, aby uspokojil milovníkov hudby v širokom spektre žánrov a chutí.

Čo skutočne vyniká na i-V2 je to, že dokáže skombinovať všetky vyššie uvedené kvality, s viac ako 600 wattmi nepretržitého výkonu, čím poskytuje vyváženú prezentáciu, bez obmedzení a bez ohľadu na úroveň hlasitosti, alebo hudobné, či žánrové spektrum. Spôsob, akým separuje svoju rafinovanosť nad úroveň, ktorá uráža uši, spôsobuje, že väčšina všetkých tradičných zosilňovačov v porovnaní s i.V2, pôsobí kričiacim, nervóznym, alebo napätým dojmom. Kým Bryston 4B3 znel tým lepšie, čím hlasnejšie som ho hral, nebolo to také hladké, ani detailné; Pass XA30.5 bol na limite trochu drsný a strácal kontrolu; Velvet je pri stredne vysokých úrovniach trochu nervózny a hrubý; a dokonca aj mocný Gryphon Essence môže byť mierne svetlejší, keď od neho požadujete viac energie. Legacy pracoval bez námahy a plynulo, ako pilot a určite som nemal po ruke reproduktor, ktorý by ho mohol nejakým spôsobom znechutiť.

Kompromisy

Rozlíšenie jemných detailov je miesto, kde sa poslucháči oddaný triede A, zľahka vzdávajú od Legacy. Existuje niekoľko aspektov reprodukcie, kde sa to prejavuje: rozlíšenie v najvyšších výškach, harmonické rozlíšenie, v najvyššej úrovni detailov a zvukovej scéne, ktoré sa pokúsim podrobne popísať...

Najvyššie výškové pásmo, je to, čo by som nazval mierne mäkké. Nie je matnejší, ani sa mi nezdaľ „tmavý“, ako som to počul nazývať niektorých. Ide skôr o úroveň iskrenia a lesku, ktorá je zo zvuku nenápadne vynechaná. Nástroje, ako činely, triangle a trúbky stále majú realistickú tonalitu, len sú na okrajoch o niečo mäkšie. To tiež ovplyvňuje pocit harmonickej úplnosti – najvyššie tóny drevených dychových nástrojov sú trochu obmedzené. To viedlo moju manželku hobojistku ku komentáru, že i-V2 urobilo hobojistov, ktorých zvuk osobne poznala ešte hladšie a sladšie, ako skutočný život, zatiaľ čo poctivosť Gryphon Essence poskytla realistickejšie zobrazenie.

Valvet A4 Mk.II a určite aj Gryphon Essence a pri sluchovej pamäti Pass XA30.5 tiež zachytávajú o niečo viac ambientného podpisu v nahrávke – zvuk „haly“, zmysel pre účinkujúcich v priestore. Nie je to tak, že by Legacy v tomto smere veľmi chýbalo, ale podobne ako rané SACD prehrávače má stále nádych efektu „zamatovej opony“, kde pod určitou hranicou sa jemné časti signálu zdajú byť zoslabené. To môže tiež spôsobiť, že počúvanie pri veľmi nízkych úrovniach bude trochu tlmené. Rozlíšenie je stále vynikajúce, prinajmenšom na rovnakej úrovni ako zosilňovače okolo 5 000 \$, napr. Bryston 4B Cubed. Dvojica Benchmark AHB2 by mohla byť zaujímavou konkurenciou, ale nepočul som a ani zďaleka sa nepribližujú celkovým schopnostiam Legacy.

Poslednou oblasťou, v ktorej som zistil, že zosilňovače triedy A sú lepšie, boli dynamické kontrasty. Napriek tomu, že Legacy je najvýkonnejší zosilňovač, aký som kedy použil, v skutočnosti neznel dynamickejšie pri typickej hlasitosti, ako 50 wattový Gryphon, alebo 55 wattové monobloky Valvet. Iste, bude hrať oveľa hlasnejšie, ako môžu, ale hlasitosť nie je to isté ako dynamika. Gryphon a Valvet mali trochu viac života, trochu viac kontrastu farieb... Nerád to hovorím, ale viac „PRAT“. Legacy by som zaradil niekde medzi tieto zosilňovače a Bryston 4B Cubed, ktorý mal väčšiu tendenciu sploštiť dynamické nuansy. (Poznámka: moje reproduktory sú dosť účinné a krotké, takže by som si predstavoval, že by to mohol byť úplne iný príbeh, pokiaľ ide o niečo výrazne pod 90 dB/watt a/alebo predstavujúce vyššiu záťaž.)

Ešte jedno upozornenie na vyššie uvedené pozorovania: i·V2 môže byť viac závislý od reproduktorov, ako typický lineárny zosilňovač. Zaujímavé je, že som zistil, že i·V2 je z hľadiska interakcie s reproduktormi a tonality opakom toho, čo zvyčajne zažívam so svojimi systémami. Referenčné reproduktory Audiovector so svojimi nemilosrdne odhaľujúcimi výškovými reproduktormi AMT a kriticky vyváženou tonalitou majú tendenciu byť menej zhovievavé k zosilňovačom, ako oveľa dostupnejšie Silverlines s ich výškovým reproduktorom s mäkkou kupolou. V skutočnosti som však zistil, že i·V2 prináša so Silverline len trochu vyššieho stredného pásma a spodných výšok (nie je to samo osebe zlá vec), zatiaľ čo s Audiovectors znejú pomerne jemne. Výkon závislý od zaťaženia je dobre známou výzvou s topológiou triedy D, a hoci dizajnéri našli čoraz sofistikovanejšie prostriedky na jej zmiernenie, tu je pravdepodobne stále dôležitým faktorom, aj keď oveľa jemnejšie ako v minulosti. Zaujímalo by ma, či je táto variabilita dôvodom, prečo stále počujeme o takých divoko sa meniacich názoroch na zosilňovače triedy D... v každom prípade sa veľmi odporúča konkurz s vašimi preferovanými reproduktormi.

Ďalšie úvahy...

Výnimočný výkon Legacy i·V2 ma prinútil overiť si svoje predstavy o vernosti. Čo sa týka meraného výkonu, patrí k tomu najlepšiemu, čo som zažil (spolu s Bryston 4B Cubed) a moje uši zaregistrovali jeho zvuk, ako zodpovedajúci čistý a bez skreslenia. Mohla by byť trochu hladšia, menej jasná a menej viditeľne rozmerová perspektíva Legacy, skutočne presnejšia ako moje ostatné zosilňovače? Ukázal to ([napr. Nelson Pass](#)), že niektoré rozumné harmonické skreslenie 2. rádu môže dodať nahrávke zmysel pre rozmernosť, čo vysvetľuje, prečo môžu elektrónky znieť tak „holograficky“. V prípade lampy to považujem za eufonickú (aj keď krásnu) odchýlku od pôvodnej nahrávky. Gryphon Essence je tiež zvukovou šelmou, a hoci je oveľa neutrálnejší, ako ktorýkoľvek lampový zosilňovač, ktorý som počul, mohli by niektoré z jeho rozmerov byť skôr aditívne, ako presné? Dalo by sa niečo podobné povedať o mierne mäkkých výškach i·V2 – je to vlastne absencia skreslenia, ktoré existuje prakticky vo všetkých ostatných systémoch, vrátane tých, ktoré sa používajú na mastering nahrávok? Počúvanie svetlého popového albumu, napr. *Dedicated* od Carly Rae Jepsen ([Qobuz 24/44](#)), i·V2 bol určite počúvateľnejší, ako ostrejší a sykavý Gryphon. Na druhej strane, Gryphon má osviežujúcu bezprostrednosť, pocit, že je vtiahnutý do mixu a obklopený hudbou. V porovnaní s tým je i·V2 trochu krotký, trochu rezervovaný, možno dokonca trochu tlmený. Je táto extra dynamická verva a kontrast, ktorý počujem z Gryphonu a iných zosilňovačov triedy A, skutočný zvuk, alebo artefakt? Čo je presnejšie?

Kvôli nekonečnému počtu premenných v reťazci nahrávania a prehrávania pravdepodobne neexistuje jednoznačná odpoveď. Aj keď si nikto nekupuje Gryphon, alebo Pass Labs kvôli najlepším špecifikáciám, nemožno poprieť, že najnovšie zosilňovače triedy D sú na inej úrovni meraného výkonu, oproti starým strojom triedy A. Na druhej strane mám pocit, že i·V2 odpočítava niekoľko vecí od signálu. Ako, to veľmi záleží na vašich ušiach a vašom systéme? Je to dosť blízko k tomu, že si viem predstaviť okolnosti, za ktorých niektorí uprednostňujú Legacy pred Gryphonmi. Pre mňa osobne, zatiaľ čo som mohol šťastne žiť s Legacy, nevyhnutne sa pristihnem, že sa vraciam ku Gryphonu kvôli extra nuansám – jemnosti inštrumentálnych textúr, hmatateľnosti zvukovej scény, dynamickým inflexiám – veciam, ktoré robia hifi evokatívnejším, skutočnejším.

Nedávno som sa zúčastnil krásneho vystúpenia The Cleveland Orchestra v ich letnom dome, Blossom Music Festival. (Hurá na návrat živých koncertov!) Keď som sa v ten večer vrátil domov, Legacy bolo zapojené do systému. Pustil som si živú nahrávku Philadelphia Orchestra – vôbec nie je ekvivalentom miesta alebo výkonu tomu, čo som práve počul, ale znášaj to so mnou – a zarazilo ma, že tonalita i·V2 v skutočnosti celkom evokovala skutočný vec. Živé orchestrálne vystúpenia majú veľa energie, a napriek tomu znejú tak hladko a sladko v porovnaní s typickým reprodukoványm zvukom. i·V2 zachytil túto hodvábnosť vo väčšej miere, ako som počul vo svojom systéme, ale chýbala mu určitá hra a vitalita. Prechod na Gryphon mi dal viac vzrušenia zo živého podujatia, ale z hľadiska tónu to nebolo také na mieste. V tomto momente sa pravdepodobne blížíme k hraniciam konvenčného reprodukováného zvuku, takže bude potrebný určitý kompromis. Ktorý z nich je „lepší“, môže závisieť od vášho

referenčného rámca. Ak máte napríklad radi neutralitu a vyváženosť polovodičových zosilňovačov, pravdepodobne vám v prezentácii Legacy chýba málo; ak uprednostňujete tónovú farbu, dynamickú vervu a nadživotnú prítomnosť elektróniek, možno sa vám bude zdať Legacy trochu nudné. Samotná skutočnosť, že musím jemne analyzovať tieto záležitosti týkajúce sa vernosti a vkusu, je dôkazom celkovej dokonalosti a vylepšenia modelu i·V2. Dosiahnuť to so 610 wattmi za menej ako 5 000 \$ bez DPH, (6490, € v EU s DPH) je významným míľnikom pre technológiu triedy D a pozoruhodným technickým počinom. Ktorý z nich je „lepší“, môže závisieť od vášho referenčného rámca. Ak máte napríklad radi neutralitu a vyváženosť polovodičových zosilňovačov, pravdepodobne vám v prezentácii Legacy chýba málo; ak uprednostňujete tónovú farbu, dynamickú vervu a nadživotnú prítomnosť elektróniek, možno sa vám bude zdať Legacy trochu nudné. Samotná skutočnosť, že musím jemne analyzovať tieto záležitosti týkajúce sa vernosti a vkusu, je dôkazom celkovej dokonalosti a vylepšenia modelu i·V2.

Musím spomenúť zjavné ekologické výhody triedy D v porovnaní s triedou A – odoberáme doslova o stovky wattov menej, nepotrebujete ju udržiavať trvale v prevádzke a dlho ju zahrievať, aby znela dobre a generuje oveľa menej odpadového tepla. Účet za elektrinu a tým aj náklady na vlastníctvo budú tiež výrazne nižšie. Na druhej strane, stále neviem, ako dlho tieto zosilňovače vydržia, v porovnaní s Gryphonom, Pass Labs, alebo Brystonom, pri ktorých si človek môže ľahko predstaviť, že by spolu brnkali 20+ rokov. (Poznámka k prekladu: máme už zo 20 rokov hrajúce zosilňovače Class D hrajúce 20 rokov) Ako také, a ako je to často v prípade novších a viac komoditných technológií, očakávam, že hodnota opätovného predaja bude výrazne nižšia, ako u týchto značiek. Len pár vecí navyše, ktoré treba zvážiť, keď utrácate nezanedbateľnú sumu peňazí na kus súpravy.

Záver

Legacy i·V2, ako zosilňovače triedy D v širšom zmysle, sú symbolom väčších posunov v špičkovej audio technológii. Tak, ako chvíľu trvalo analógovému a digitálnemu zvuku, kým dosiahli svoju úroveň a získali legitimitu vo vznešených (ok, poviem to, snobským) kruhom

vyššej triedy, s triedou D sme dosiahli bod zrelosti, kde technologická sofistikovanosť a subjektívna vernosť môžu ísť ruka v ruke. Skutočnosť, že som si napínal uši porovnávaním i-V2 s referenciou triedy A, Gryphon Essence za 24 000 dolárov, ktorá je zďaleka najlepším zosilňovačom, aký som kedy vo svojom systéme počul, je dôkazom, ktorý som potreboval. Legacy i-V2 za menej ako 5 000 \$ poskytuje rovnováhu kultivovanosti a výkonu, ktorá je neporovnateľná so žiadnym konvenčným zosilňovačom, o ktorom som si vedomý, blízko jeho cenovej hladiny a, je konkurencieschopný v absolútnom vyjadrení s drahšími zosilňovačmi 10 000 \$ a viac, bez ohľadu na technológiu. Je to strih nad tým, čo som počul od Bryston 4B Cubed, a hoci som Top sériu Pass Labs XA-8 nemal vo vlastnej izbe, neváhal by som ju postaviť proti nim. Mnohí môžu stále uprednostňovať diskutovateľnú muzikalitu Pass a jeho hegemoniu, ale mám pocit, že to bude skôr vecou osobného vkusu, alebo systémového zladenia, na rozdiel od absolútnej vernosti.

Teraz mám na mysli niekoľko páľčivých otázok. Prvým je, ako je implementácia ICEdge 1200AS od Legacy v porovnaní s ostatnými na trhu - mohli by ste získať podobný, alebo dokonca lepší výkon za menej? Ďalším je, ako sa Legacy / ICEdge vyrovnáva s inými implementáciami triedy D od Hypex, Purifi, Pascal a ďalších? A nakoniec som tiež počul veľa úžasných vecí o triede H Benchmark AHB-2 z uší, ktorým dôverujem. Je tiež kompaktný, beží za studena, skvele špecifikovaný a relatívne cenovo dostupný, ale využíva sofistikovanú implementáciu tradičnej technológie lineárneho zosilnenia. Rád by som porovnal Legacy s týmto zosilňovačom.

Medzitým dôrazne podporujem konkurz tohto zosilňovača bez predsudkov. Je to pozoruhodný úspech v technológii zosilňovačov - vysoko odporúčané !